

Commentaar doorgegeven bij teleconferentie m.b.t. onderdeel noodleverancier (d.d. 19/8)

Artikel 3 van de concepttekst van de AmvB leveringszekerheid is in detail doorgenomen. De belangrijkste commentaarpunten van GTS-zijde zijn:

- EZ blijkt uit te gaan van een model waarbij na faillissement of surseance de klanten gedurende een zekere periode de gelegenheid krijgen om op eigen initiatief een andere leverancier te zoeken en te switchen. Na die periode moet GTS de klanten die nog niet geswitcht zijn onderbrengen bij andere vergunninghouders (zowel voor klant als nieuwe leverancier niet op vrijwillige basis).
- GTS heeft gemeld dat deze aanpak hét recept is voor chaos, waarbij het onmogelijk zal zijn voor de RNB's om het plotselinge grote aantal -individuele- switchberichten tijdig te verwerken. Het tweede gemelde commentaarpunt is, dat aan het einde van de 'switch-periode' niet duidelijk zal zijn welke klanten nog moeten worden ondergebracht bij andere leveranciers en hoeveel dat er zijn.
- Daarnaast is de verwachting uitgesproken dat het merendeel van de klanten niet in het korte tijdsbestek zelf zal switchen, terwijl het onzeker is of de 'oude' vergunninghouder of diens curator nog na de trigger klanten zal kunnen overgedragen naar (verkopen aan..) andere vergunninghouders (er is in de concepttekst niet voorzien in een basis om dit te faciliteren). Doorgegeven is, dat daardoor de kans wordt vergroot dat grote aantallen klanten 'toegewezen' moeten worden aan andere vergunninghouders. Omdat dit 'naar rato' moet gebeuren kan al snel de situatie ontstaan dat vergunninghouders klanten krijgen toegewezen die men niet eens kan -en wellicht ook niet wil- beleveren: bijv. omdat men daarvoor te weinig heeft ingekocht of omdat men niet beschikt over gas op bepaalde exit-punten (waarachter nieuwe klanten zitten). Aangegeven is ook, dat met de voorgestelde tekst geen juridische basis wordt gelegd om 'van bovenaf' klanten over te zetten naar andere partijen (zonder instemming van de klanten en zonder instemming van de nieuwe leverancier): wat gebeurt er als klanten of leveranciers weigeren?
- GTS heeft aangegeven dat de procedure noodleverancier alleen maar kan werken indien het switchproces tijdelijk (enkele dagen) wordt bevroren: juist dit lijkt op principiële bezwaren te stuiten bij EZ directie EM. Ook is gezegd dat het noodzakelijk wordt geacht het verkoopproces van klanten na de trigger beter mogelijk te maken door een juridische basis te leggen (LV): dit vooral om het restprobleem te minimaliseren waarbij leveranciers onvrijwillig worden opgezadeld met over te dragen klanten. Gesteld is, dat DTe gezien huidige praktijk en wetgeving eerder wordt gezien als de aangewezen partij om een eventuele 'restgroep' te verdelen over vergunninghouders dan GTS. Voor zo'n verdeling zal ook een juridische basis moeten worden gelegd in de wettekst.
- EZ omarmt principe dat toeleverancier moet doorleveren na de trigger. Dit wil men echter regelen door verplichtingen op te leggen aan de toeleverancier, de verkoper. Volgens GTS is dat een moeilijke route, zeker als het gaat om opleggen van verplichtingen aan buitenlandse toeleveranciers. Er is voor gepleit is om de vergunninghouder -dus de inkoper- als aangrijpingspunt te nemen. Hier kan EZ/DTe eenvoudiger vat op krijgen met de leveringsvergunning.
- In het één na laatste lid van Artikel 3 wordt gesproken over verantwoordelijkheden GTS, met de strekking dat GTS onder *alle* omstandigheden moet voorkomen dat een kleinverbruiker moet worden afgesloten. Gemeld is dat GTS alleen kan leven met een lid met de strekking dat GTS naar vermogen zal zorgen voor voldoende gasaanbod voor de

'oude leverancier' indien er geen sprake meer is van een toeleverancier of indien er sprake is van onvoldoende ingekocht gas (in beide gevallen na de trigger);

- Het is uit de wettekst niet duidelijk wat precies wanneer moet gebeuren na een besluit tot intrekking van een leveringsvergunning indien deze intrekking niet direct verband houdt met faillissement of surseance van betaling. Veel onderdelen van Artikel 3 worden alleen in verband gebracht met faillissement of surseance. Het is zodoende ook niet altijd duidelijk wanneer precies de periode ingaat met 'bijzondere regelingen' (zoals verplicht doorgaan met toeleveren en de garantstelling door GTS) en wanneer deze periode precies eindigt.
- Vraagtekens zijn gezet bij de toegevoegde waarde van de eerste drie leden van Artikel 3, die betrekking hebben op het signaleren van problemen bij vergunninghouders. Gemeld is dat GTS er van uitgaat, dat de ruggengraat van de signalering het handhavingsbeleid van DTe inzake de naleving van de voorwaarden voor de leveringsvergunning zal worden. De rol die DTe zal spelen in de procedure noodleverancier komt echter niet duidelijk naar voren in de conceptwettekst.